

De oplever prikkerunder, de oplever store fyringsrunder, hvor hundredvis af medarbejdere bliver afskediget. Hvorfor? Fordi rationaliseringerne betyder, at man ikke er i stand til at opretholde så mange job længere. Får kunderne det bedre? Næh, flere og flere er utilfredse med den service eller mangel på samme, som de får i de finansielle virksomheder.

Derfor burde det være en opgave for regeringen, ikke at gå ud og yde statstilskud til forsikringsselskaberne, ikke at gå ud og give særligt gunstige vilkår, men i det mindste at lade være med at stramme grebet om forsikringsbranchen, lade være med at skumme de sidste rester af fløden fra forsikringsbranchen, men sørge for, at forsikringsbranchen er i stand til at overleve som seriøse virksomheder, store som små.

Det her forslag har særligt den bivirkning, at de små og mellemstore forsikringsselskaber simpelt hen bukker under. De er ikke i stand til at klare sig længere, og de vil blive opkøbt, fusioneret med de store, som igen bliver til finansielle supermarkeder. Det er en udvikling, som det danske samfund ikke har gavn af, og det er en udvikling, som vi i Fremskridtspartiet er modstander af, og derfor er det sådan, at vi indstiller lovforslag nr. L 81 til forkastelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om beskatning af livsforsikringsselskaber, pensionskasser, pensionsfonde, opsparings- og pensionsordninger (pensionsafkastbeskatningsloven).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 36 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 98: Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, realrenteafgiftsloven, fondsbeskatningsloven, kildeskatteloven og skattekontrolloven. (Filiabler af EU-forsikringsselskaber og -pengeinstitutter, symmetri i pensionsbeskatningen, afgift af aktieafkast og afskaffelse af kvoteordningen).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 21 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove. (Konsekvensændringer i forbindelse med gennemførelsen af pensionsafkastbeskatningsloven og ophævelse af realrenteafgiftsloven).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om tilsyn med firma-pensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyr-tidsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægs-pension og lov om sikring mod følger af arbejdsskade. (Harmonisering af investerings-regler og forhøjelse af aktieloftet). Af økonomiministeren (Marianne Jelved). (Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98. Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Der har allerede i dag været en del diskussion om pensionsområdet, men nu er vi jo kommet til de konkrete forslag.

Det kommer næppe som nogen overraskelse, at Fremskridtspartiet er tilhænger af forslaget om, at man fjerner realrenteafgiften. Vi har stillet forslaget adskillige gange i Folketinget. Det, vi ikke vil være med til, er, at realrenteafgiften fjernes, og at der i stedet for indføres en kapitalafgiftsskat.

Når vi er imod, er det, fordi en sådan skat jo bliver et nyt håndtag, som man kalder det i ministerielle kredse, det er en mulighed, som finans- og skatteministeren vil have hvert eneste år, når finansloven skal hænge samme, for at gå ind og forhøje en afgift. Nok var det sådan, at realrenteafgiftens beregning var ganske kompliceret – det fyldte to sider i en finanslov bare at redegøre for, hvordan man beregnede den – men ikke desto mindre havde den dog sit afsæt i virkeligheden, nemlig i spørgsmålet om realrenten i samfundet.

Den nye afgift vil derimod være en ren skat, en skat, som den til enhver tid siddende regering kan forhøje efter forgodtbefindende, og dér er man altså nødt til at gøre sig klart, at det samfundsgode, som det er, at folk sparer op til egen pension, også har en grænse. Der er grænser for, hvor meget folk vil sætte til side, hvis de ikke fornemmer, at de får et ordentligt afkast.

Der er ikke bare en traditionel laffereffekt, men der er rent faktisk en mulighed for et styrt-dyk, hvis lige pludselig kapitalafkastskatten stiger fra 26 pct. til 27 eller 28 pct.; så kan det give en ketchupeffekt, en lavineeffekt, hvor antallet af pensioner, der oprettes, og mængden af penge, der sættes ind, styrtdykker. Og derfor er det så farligt, at man nu indfører denne her form for kapitalafkastskat. Vi synes i øvrigt også, at det sted, hvor man starter, nemlig på 26 pct., er alt for højt. Det er alt for højt set i forhold til, at folk skal afstå fra at bruge deres penge i ganske mange år.

Det har i dag flere gange været fremført, at det særlig var de rige, der havde mulighed for at sætte penge til side på pensionsordninger. Ja, bevares, det er også de rige, der har mulighed for at købe en større bil end folk med den lille indkomst. Men på en bil er der lagt 180 pct. registreringsafgift og 25 pct. moms, og jeg ved ikke hvad, og derfor kommer den rige også til at betale mere i skatter og afgifter ved at købe en stor bil, end den fattige gør ved at købe en lille bil.

Det er nøjagtig det samme, der gør sig gældende med pensionsordningerne. Den rige får jo ikke noget foræret i sig selv. Den rige får muligheden for at sætte flere penge til side, og når pengene så kommer til udbetaling, bevares, så sker det med den samme procentsats, nemlig 40 pct., men konsekvensen af udbetalingerne er jo, at andre offentlige ydelser, herunder folkepension osv., jo justeres ind, efter hvor meget man selv har sat til side, og derfor bliver den rige ikke begunstiget på nogen måder. Tværtimod skal vi som samfund glæde os over, at folk har sat penge til side til egen pension, således at det er muligt for det offentlige at spare udgifter til pensionister, når de selv har sparet op til egen ekstrapension.

Jeg skal også sige til lovforslag nr. L 112, forslaget om, at aktieloftet bliver løftet fra 40 til 50 pct., at selv om udvalgsarbejdet jo er gået forholdsvis hurtigt, så savner vi stadig væk en konkret stillingtagen til, hvad man agter at gøre, når man i løbet af kort tid både fra LD og ATP-fondene ramler imod det nye loft på 50 pct. Hvad skal der så ske? Ja, jeg er ikke i tvivl om, hvad regeringen mener at der så skal ske, så kan man nemlig forhøje loftet til 60 pct. og til 70 pct. osv., sådan at man i den sidste ende når det, der er det egentlige mål, nemlig at disse to store gigantiske fonde kan komme til fuldstændig at sætte sig på dansk erhvervsliv.

Beskrivelsen under det tidligere punkt om, at man stiller risikovillig kapital til rådighed, er der jo ikke tale om. Man sidder med målrettede ideologiske investeringer i dansk erhvervsliv, investeringer, som de senere år også er krydret med krav om forskellige miljøholdninger, etiske holdninger osv., så man stiller aldeles ikke kapital til rådighed for nogen som helst. Man investerer i dem, man ønsker at klappe på skulderen, og lige så snart, man så har fået foden indenfor, så sætter man sig til bords og fører sig frem som en herremand.

Derfor skal vi ikke forhøje grænsen fra de 40 til de 50 pct. De argumenter, der er for at forhøje fra 40 til 50 pct., vil også være til stede, lige så snart man når de 50 pct., og derfor kan vi lige så godt afvise forslaget først som sidst, hvilket vi gør.

Men også til dette lovforslag støtter vi de ændringsforslag, der er stillet. De har primært teknisk karakter, og de er ikke udtryk for, at vi går ind og støtter selve lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om beskatning af livsforsikrings-selskaber, pensionskasser, pensionsfonde, opsparrings- og pensionsordninger (pensionsafkastbeskatningsloven).

Ændringsforslag nr. 1-36 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 98:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, realrenteafgiftsloven, fondsbeskatningsloven, kildeskatteloven og skattekontrolloven. (Filialet af EU-forsikrings-selskaber og -pengeinstitutter, symmetri i pensionsbeskat-

ningen, afgift af aktieafkast og afskaffelse af kvoteordningen).

Ændringsforslag nr. 1-21 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove. (Konsekvensændringer i forbindelse med gennemførelsen af pensionsafkastbeskatningsloven og ophævelse af realrenteafgiftsloven).

Ændringsforslag nr. 1-9 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om sikring mod følger af arbejdsskade. (Harmonisering af investeringsregler og forhøjelse af aktieloftet).

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Nedsættelse af skattesatsen for selskaber og fonde samt virksomhedsskatteprocenten m.m.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 101: Forslag til lov om ændring af ligningsloven, selskabsskatteoven og skattekontrolloven. (Lovfæstelse af armslængdeprincippet og værn mod tynd kapitalisering).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 103: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Konsekvensændringer som følge af afskrivningsloven samt ændringer af ejendomsavancebeskatningsloven m.m.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove. (Ændring af kredittider m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Ja, der er nogen tid til fodboldkampen endnu, så I må lytte til mig.

Når et truende underskud på betalingsbalancen skal rettes op, er der tre muligheder. Det ene er at føre en erhvervs politik, så vi kan konkurrere og eksportere noget mere, den anden er at holde igen på det offentlige forbrug, og den tredje er at pålægge befolkningen flere skatter og afgifter, så de ikke har så mange penge at bruge, så de ikke kan købe så meget. Regeringen har valgt kun at bruge den ene mulighed, nemlig igen at pålægge borgerne nogle nye byrder, nogle byrder, der mest ligner et ideologisk felttog mod husejerne og mellemindkomsterne.

Den anden mulighed med eventuelt at kunne holde noget tilbage i det offentlige overforbrug har der overhovedet ikke været tale om, for det er noget, der skurrer godt i en socialists øre, selv om det ville være ganske rimeligt, at man også kunne tage det op, når den almindelige befolkning skal holde igen.

Den tredje mulighed, som jeg vil tale om, er, at man førte en erhvervs politik, således at erhvervslivet igen kunne konkurrere og eksportere noget mere og dermed være med til at bage en større kage end den, vi bager i dag. Så havde vi noget mere at dele ud af. Men den mulighed ville regeringen overhovedet heller ikke høre tale om. Man holder sig til den første,